

சிஸுவை அரியணையில் கிறிஸ்து அரசர்

“இயேசு நாசரேயன்,
யூதர்களின் அரசன்.”

யோவான் 19:19

அன்பே அவாது ஆட்சி

அ. அல்போன்ஸ் திருச்சி

அன் பின் மடல்

சிலுவை அரியணையில் கிறிஸ்து அரசர்

அ.அல்போன்ஸ் திருச்சி

கிறிஸ்து அரசர் திருவிழாவைக் கொண்டாடும் நாம் இன்று ஒரு மிகப்பெரிய ஆன்மீகக் கேள்வியின் முன் நிற்கிறோம்: “கிறிஸ்து உண்மையிலேயே என் அரசரா?” அவரை நாம் தேவாலயத்தில் அரசராகப் வழிபடுகிறோமா? அவருடைய தலையில் கிரீடம் இருப்பதை நாம் கற்பனை செய்வது எளிது; ஆனால் அவருடைய தலையில் இருந்தது முள்முடி என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கடினம். அவரை பொன்னாலான அரியணையில் அமர்ந்த அரசராக நினைப்பது எளிது; ஆனால் அவர் சிலுவையையே தமது அரியணையாக்கினார் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது விசுவாசத்தின் ஆழமான பயணம்.

கிறிஸ்து அரசர் திருவிழா என்பது வெறும் கிரீடத்தையும் செங்கோலையும் நினைவுகூரும் திருநாள் அல்ல. இது மற்றவர்களை அடக்குகின்ற அரசனை அல்ல, மனிதனுடைய பாவத்தை வென்று மனிதனை விடுவிக்கின்ற அரசரை அறிவிக்கிறது.

இந்தத் திருவிழாவின் இறையியல் பயணத்தை நாம் மத்தேயு நற்செய்தியில் ஒலிக்கும் ஒரு கேள்வியிலிருந்து தொடங்கலாம்:

“யூதர்களின் அரசராகப் பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே?” (மத்தேயு 2:2)

இந்தக் கேள்வி இயேசுவின் பிறப்பில் கேட்கப்படுகிறது. ஆனால் நற்செய்தியின் பயணம் சிலுவையை அடையும்போது மீண்டும் மீண்டும் அதே அரசத்துவக் கேள்வி எழுகிறது. இறுதியில் சிலுவையில் தொங்கிய நல்ல கள்வன் இயேசுவிடம்: “இயேசுவே, நீர் ஆட்சியுரிமை பெற்று வரும்போது என்னை நினைவிற்கொள்ளும் (லூக்கா 23:42) என்று கூறுகிறான்.

அதற்கு அரசராகிய இயேசு வழங்கும் பதில்: “நீர் இன்று என்னோடு பேரின்ப வீட்டில் இருப்பீர் என உறுதியாக உமக்குச் சொல்கிறேன்.” (லூக்கா 23:43) ஆக, கிறிஸ்து அரசர் திருவிழா ஒரு கேள்வியுடன் தொடங்கி ஒரு வாக்குறுதியுடன் நிறைவடைகிறது. ஆரம்பத்தில் மனிதன் கேட்கிறான்: “அரசன் எங்கே?” இறுதியில் அரசன் கூறுகிறார்: “நீ என்னோடு இருப்பாய்.”

1. அரசரைத்தேடி.....

“யூதர்களின் அரசராகப் பிறந்தவர் எங்கே?” கிழக்கில் அவருடைய நட்சத்திரத்தைக் கண்டு அவரை வணங்க வந்திருக்கிறோம்.” (மத் 2:2)

கிறிஸ்து அரசரின் வாழ்க்கைப் பயணம் அரண்மனையின் வாசலில் தொடங்கவில்லை; அது ஒரு தொழுவத்தின் எளிமையில் தொடங்கியது. கிறிஸ்து அரசனைத் தேடிய ஞானிகள் ஒரு நட்சத்திரத்தைப் பின்தொடர்ந்து ஒரு சாதாரண வீட்டிற்குச் செல்கிறார்கள்.

இங்கே மிகப்பெரிய முரண்பாடு இருக்கிறது. எருசலேமில் வேதம் இருந்தது; ஆனால் தேடல் இல்லை. கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்களிடம் வேதத்தின் முழு அறிவு இல்லை; ஆனால் தேடல் இருந்தது. அருகில் இருந்தவர்கள் அரசனை அறியவில்லை; தொலைவில் இருந்தவர்கள் அரசனைத் தேடி வந்தார்கள். ஆலயத்தின் அருகில் இருந்தவர்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள்;

கிறிஸ்து அரசர் திருவிழா நம்மிடமும் அதே கேள்வியைக் கேட்கிறது: நாம் கிறிஸ்துவை எங்கே தேடுகிறோம்? அதிகாரத்தின் அரண்மனையிலா? செல்வத்தின் உச்சியிலா? புகழின் மையத்திலா? அல்லது தாழ்மையின் தொழுவத்திலா?

2. ஏரோது நடுங்கினான் — ஏனெனில் உண்மையான அரசன் வந்துவிட்டார்

“இதைக் கேட்டதும் ஏரோது அரசன் கலங்கினான்.” (மத் 2:3)

ஞானிகள் “அரசன் பிறந்திருக்கிறார்” என்று கேட்டபோது மகிழ்ந்தார்கள்; ஆனால் ஏரோது அதைக் கேட்டபோது கலங்கினான். ஏன்? ஏனெனில் ஒருவர் தனது அதிகாரத்தைத் தனது சொத்தாக நினைக்கும் போது, உண்மையான அதிகாரத்தின் வருகை அவனுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கும்.

உண்மையான அரசன் வரும்போது போலியான அரியணைகள் நடுங்குகின்றன. ஏரோது வெளியில் இருந்த ஒரு மனிதன் மட்டுமல்ல; நமது உள்ளத்திலும் இருக்கக்கூடிய ஒரு மனநிலையின் உருவகம்.

3. அரசரின் பயணம்.

“இதோ உன் அரசர் உன்னிடம் வருகிறார்; அவர் எளிமையுள்ளவர்; கழுதையின் மேல் ஏறி வருகிறார்;” (மத்தேயு 21:5) அவர் நீதியுள்ளவர்; வெற்றிவேந்தர்; எளிமையுள்ளவர்; (சகரியா 9:9)

கிறிஸ்து அரசரின் எருசலேம் நுழைவு அவரது அரசத்துவத்தை மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. உலக அரசன் வெற்றியை அறிவிக்க போர்குதிரையில் வரலாம்; ஆனால் கிறிஸ்து அரசர் சமாதானத்தை அறிவிக்க கழுதையின் மேல் வருகிறார்.

அவர் வாளுடன் வரவில்லை; வார்த்தையுடன் வந்தார்.

அவர் படைகளுடன் வரவில்லை; சீடர்களுடன் வந்தார்.

அவர் மக்களை அடிமைப்படுத்த வரவில்லை; பாவத்தின்

அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க வந்தார்.

“தாவீதின் மகனுக்கு ஓசன்னா!!” (மத்தேயு 21:9) என்று மக்கள் ஆர்ப்பரித்தார்கள். ஆனால் இங்கே ஒரு வேதனையான முரண்பாடு இருக்கிறது. இன்று அவருடைய பாதையில் ஆடைகளை விரிப்பவர்கள், சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவரது உடலைச் சிலுவையில் அறைய அனுமதிக்கிறார்கள்.

4. “நீ யூதரின் அரசனா?” — பிலாத்துவின் கேள்வி

“பிலாத்து அவரை நோக்கி: நீ யூதரின் அரசனா? என்று கேட்டான்.”

(மத்தேயு 27:11) இயேசுவின் பிறப்பில் கேட்ட கேள்வி அவரது மரணத்திற்கு முன் மீண்டும் கேட்கப்படுகிறது.

பிறப்பில்: “யூதர்களின் அரசராகப் பிறந்தவர் எங்கே?”

பிலாத்துவின் முன்: “நீ யூதரின் அரசனா?”

பிறப்பிலிருந்து சிலுவை வரை இயேசுவின் வாழ்க்கையில் அரசத்துவம் ஒரு மறைந்த நூலாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

5. முள்ளினால் ஒரு கிரீடம்

“அவர்கள் ஒரு முள்முடி பின்னி அவரது தலையின்மேல் வைத்து,

அவருடைய வலக்கையில் ஒரு கோலைக் கொடுத்து அவர்முன்

முழந்தாள்படியிட்டு, “யூதரின் அரசரே, வாழ்க!” என்று சொல்லி ஏளனம்

செய்தனர்;!” (மத்தேயு 27:29).

ஆதாமின் பாவத்திற்குப் பிறகு கடவுள் கூறினார்: “நிலம் முட்செடியையும் முட்புதரையும் உனக்கு அது முளைப்பிக்கும்..” (தொ. நூல் 3:18) பாவத்தால் வந்த முள், மீட்பின் அரசனின் தலையில் வைக்கப்படுகிறது. ஆதாமின் பாவத்தால் பூமி முள்ளை உண்டாக்கியது; கிறிஸ்துவின் அன்பால் அந்த முள் கிரீடமாக மாறியது. மனிதன் கொடுத்தது முள்; கடவுள் அதனை மகிமையின் அடையாளமாக மாற்றினார்.

6. சிலுவை — விசுவாசம் கண்ட அரியணை

“யூதர்களின் அரசராகப் பிறந்தவர் எங்கே?” என்ற கேள்விக்கு சிலுவை பதிலளித்தது. “இயேசு நாசரேயன், யூதர்களின் அரசன்.” (யோவான் 19:19) பிலாத்து சிலுவையின் மேல் எழுத வைத்த வார்த்தைகள்: உலகத்தின் பார்வையில் இது ஒரு கேலி. ஆனால் விசுவாசத்தின் பார்வையில் இது ஒரு பெரிய அறிவிப்பு.

7. நல்ல கள்வன்

நல்ல கள்வன் — சிலுவையில் அரசனை அறிந்த மனிதன்.

“இயேசுவே, நீர் ஆட்சியுரிமை பெற்று வரும்போது என்னை நினைவிற்கொள்ளும்” என்றான்.” (லூக்கா 23:42)

கிறிஸ்து அரசர் திருவிழாவின் மிகவும் அழகான காட்சிகளில் ஒன்று இதுவாகும்.

நோனிகள் நட்சத்திரத்தைப் பார்த்து அரசனைத் தேடினார்கள்.

நல்ல கள்வன் சிலுவையைப் பார்த்து அரசனை அறிந்தான்.

நோனிகளிடம் பயணத்தின் விசுவாசம் இருந்தது.

நல்ல கள்வனிடம் கடைசி நேரத்தின் விசுவாசம் இருந்தது.

மற்றவர்கள் சிலுவையில் தோல்வியுற்ற மனிதனைப் பார்த்தார்கள்; ஆனால்

நல்ல கள்வன் அரசனைப் பார்த்தான்.

மற்றவர்கள் முள்முடியைப் பார்த்தார்கள்; அவன் கிரீடத்தைப் பார்த்தான்.

மற்றவர்கள் மரணத்தைப் பார்த்தார்கள்; அவன் அரசாட்சியைப் பார்த்தான்.

இதுவே விசுவாசத்தின் கண்கள்.

“என்னை நினைவுகூரும்” — “நீ என்னோடு இருப்பாய்”

“நீர் இன்று என்னோடு பேரின்ப வீட்டில் இருப்பீர் என உறுதியாக உமக்குச் சொல்கிறேன்”. (லூக்கா 23:43). நல்ல கள்வன் கேட்டது மிகச் சிறியது: “என்னை நினைவுகூரும்.” ஆனால் அரசராகிய இயேசு கொடுத்த பதில் பாருங்கள்:

இன்று ... உடனே

எல்லையற்றது: “நீ என்னோடு இருப்பாய்.”

கள்வன் நினைவில் ஒரு இடம் கேட்டான்;

கிறிஸ்து உறவில் ஒரு இடம் கொடுத்தார்.

உறுதியாக சொல்கிறார். இதுவே கிறிஸ்து அரசரின் அரசாட்சி.

அவருடைய ராஜ்யத்தின் கதவு

செல்வந்தர்களுக்காக மட்டும் திறக்கப்படவில்லை;

அதிகாரமுள்ளவர்களுக்காக மட்டும் திறக்கப்படவில்லை;

மனந்திரும்பி அவரை அரசனாக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் திறக்கப்படுகிறது.

“யூதர்களின் அரசராகப் பிறந்தவர் எங்கே?” என்று தொடங்கிய நற்செய்தியின் கேள்வி, “இன்று நீ என்னோடு பேரின்ப வீட்டில் இருப்பாய்” என்ற கிறிஸ்து அரசரின் நித்திய அழைப்பில் நிறைவடைகிறது. கிறிஸ்துவே எங்கள் அரசர் — சிலுவையே அவரது அரியணை; அன்பே அவரது சட்டம்; இரக்கமே அவரது செங்கோல்; நித்திய வாழ்வே அவரது அரசாட்சி!